

посѣтени отъ св. апостола, по нѣкои показанія, които се намиратъ въ неговитѣ посланія.

Предполагатъ, че изъ Римъ св. ап. Павелъ се ухитилъ за въ Испанія (Римл. XV; 24—28) и по този начинъ съ проповѣдта си дошелъ до крайнийтъ Западъ (слова на неговийтъ ученикъ Климента еписк. римскій). Като се завърналъ къмъ Истокъ, проповѣдвалъ на О-въ Критъ гдѣто подиръ себѣ си оставилъ своя ученикъ Тита. Пълномощната властъ, дадена на тойзи ученикъ, превишава правата на пресвитеритѣ и показва на учреждение отъ апостолитѣ третъя и най-висока степенъ на священството, именно, епископска. Апостолътъ му предоставилъ да довърши това, што той самъ не успѣлъ да извърши, и поставилъ по всичкитѣ градове пресвитери (Тит. 3; 12). Подиръ това св. ап. Павелъ билъ въ Ефесъ. Тукъ съ такава сжщо пълномощна властъ, както Титъ на О-въ Критъ, управлявалъ църквата Тимотей, единъ отъ най-преданиитѣ ученици и сътрудници на ап. Павла (Тим. 1; 3). Отъ Ефесъ апостолътъ се ухитилъ въ Македонія и Гръция, гдѣто посѣтилъ основанитѣ отъ него испреди църкви (Филиппинска и Коринтска), като сжщеврѣменно проповѣдвалъ и въ други мѣста (въ Никополъ и Милетъ). Около 67-та год. под. Р. Хр. св. ап. Павелъ вторично дошелъ въ Римъ, захваналъ да проповѣдва даже при дворътъ на императора Нерона и, по старо предание обърналъ въ вѣрата Хрстова любимата наложница Неронова. За това билъ предаденъ на сждъ и, ако и да билъ избавенъ по милость Божия, както самъ говори, отъ лъвскитѣ челюсти (т. е. отъ изяждането на звѣровѣтъ въ цирка 2 Тим. IV; 16—17), обаче билъ туренъ въ окови. Въ врѣме на послѣдното си пребиванне въ Римъ ап. Павелъ ржкоположилъ за римската църква 2 епископа: Лина и Атаклета,—и написалъ 2 посланія второто къмъ Тимотея и къмъ Евреитѣ¹⁾ Менъ мя вече приносятъ въ жертва, пише св. апостолъ на Тимотея, и врѣме на моето отшествие е настъпило (4; 6).

Наконецъ, въ 67 год. Юния 29-й св. апостолъ свършилъ своя славенъ животъ съ мъченическа смъртъ. Нему, като на римски гражданинъ, било назначено наказание, съ каквото наказвали благороднитѣ—отрѣзване главата съ мечъ.

§ 13.

Св. Апостолъ Петръ.

(Кратко изложение на прѣдшествовавшата дѣятелность на св. апостола Петра).

Св. ап. Петръ, който испрѣди се наричалъ Симонъ, билъ синъ на Иона отъ Видсаида, приморски гр. въ Галилея, и ималъ тука домъ и занимавалъ се съ риболовство. Като узналъ отъ брата си Андрея за

¹⁾ Посланията първо къмъ Тимотея и Тита били проводени по рано въ врѣме на 4-то пжтешествие.